

Op een klein stationnetje

door Hans van de Ven

"Wil je groene, oranje of roze limonade?" Zaterdagmorgen 9 uur, de start van de eerste kinderworkshop van Bentink Modelspoor in Apeldoorn. Maar liefst elf kinderen zitten er helemaal klaar voor. Ook "onze" Mika en zijn vader zijn van de partij, dank zij een tip van de Zijspoor-redactie. Hij is met zijn 13 jaar iets ouder dan de doelgroep (de nieuwsbrief vermeldde 6 - 10 jaar, wel met een soepele marge), maar een glaasje ranje gaat er best in. Direct daarna wordt een dienblad met heerlijke koekjes onder de neus gedrukt. "Pak maar wat lekkers, hoor". Marina en Brenda weten hoe je je gasten gezellig ontvangt.

De acht jongens en drie meisjes hebben intussen allemaal een goed plekje gevonden. (Groot)ouders worden met zachte drang naar beneden gedirigeerd: "Daar staat de koffie klaar". Kijk, zo werkt dat. Alleen ik laat me niet verleiden; ik ben tenslotte hier om verslag te doen voor ons clubblad. Gewillig word me ter plekke koffie in de hand gedrukt. De kinderen krijgen de eerste aanwijzingen van workshopleider Paul de Groot. Aan werkelijk alles is gedacht: hobbylijm, houtlijm, een fors breekmes (!), schaar, spatel, kwast, potlood, grasmatje, een velletje klinkerstraat en niet te vergeten bouw pakket Auhagen 99052 Halte Wachstädt. Ken je dat: een workshopleider die een uur lang het hoogste woord voert? Zodat je je langzaam wanhopig begint af te vragen wanneer het werken begint? Zo niet bij Paul. Na een paar zinnen kunnen de kids al aan het slag. Ramen uit de gietvormen snijden, spaarzaam hobbylijm opbrengen en vastplakken. "Even aan-

drukken, jongens. Daarna de deur zoeken." De een snuffelt in het doosje, een ander bestudeert nauwgezet de uitgevouwen handleiding, een derde vraagt en krijgt meteen hulp. Ieder kind zijn eigen leerstijl. "Let even op, jongens. (Paul pakt het bouwwerkje van Mika.) Hier gaat iets niet helemaal goed. De deur zit ondersteboven. Snel loshalen en omdraaien, want een stationnetje met een kattenluikje - daar heb ik nog nooit van gehoord." Dan even vingers opsteken: wie heeft er wel eens een schaar gebruikt? "Mooi, iedereen. Ga dan maar heel precies het papieren binnenwerk uitknippen." Een minuut later volgt instructie hoe een stippelijntje met een schaarpunt gerild moet worden voor een scherpe vouw. Het gebouwtje op de grondplaat, dakgoot aan dak, dak op de halteplaats. We zijn al aardig op stoom.

Mocht je nu al lezend veronderstellen dat de volwassenen beneden ontspannen aan de koffie zitten, dan heb je het mis! Workshopleider Hans Louvet heeft de ouders de eerste beginselen van modelspoor bijgebracht. Tweerail versus drierail, minder is meer, stoom, diesel en elektrisch, aandacht voor het landschap, schaalgroottes, analoog of digitaal. In een halfuurtje

passeren alle elementen van een prachtige hobby de revue. Mét ruimte voor het stellen van vragen uiteraard en een tour door de prachtige winkel. Dan voegt Hans zich boven bij Paul. Want de tijd begint te dringen en er is nog zoveel leuks te doen. De kinderen krijgen de opdracht om alle leuke kleine onderdelen in de doos te stoppen. Mika raapt het zijne bij elkaar: bankjes, hekjes, schoorsteen, brievenbus, uithangborden. Voor later, voor thuis.

Bij iedere deelnemer ligt ook een dik stuk architectenkarton van 30x30 cm klaar. Hans brengt er een strook dubbelzijdig plakband op aan, Paul volgt met voor ieder een stuk rails. Dan komen de zakjes ballast op tafel. Nauwelijks uitleg nodig. Strooien, met de kwast verspreiden, beetje aandrukken. Al snel keert Mika zijn karton boven het werkstuk van een ander om: zo, die heeft nu óók ballast! Wat werkt dat plakband handig zeg! Een perfect idee. Hier zijn ervaren modelbouwers te herkennen. Maar we mogen toch ook wel even klieren met houtlijm? Natuurlijk! De bestrating moet worden vastgeplakt, er komt groen strooisel uit de doos en natuurlijk zijn er ook bomen! Maar als één ding duidelijk is: deze kinderen worden niet als kleuters behandeld, want wie wil mag met een heuse Grassmaster aan de slag. Dat laat ook Mika zich geen twee keer zeggen.

Het uur is al ruimschoots om. Omgevlogen! Het halfuurtje tot de tweede groep zich aandient wordt moeiteloos doorgeknutseld. Had ik al geconstateerd dat de stemming er goed in zat? Van lieverlee komen ook de ouders boven. Ze kijken hun ogen uit. Wat hebben de jeugdige deelnemers hard gewerkt! Glunderende ogen, enthousiaste uitroepen. Het resultaat en alle losse onderdelen en restanten kunnen worden opgeborgen in een fraaie draagdoos van Auhagen, die doet denken aan een Happy Meal van McDonalds. In de gauwigheid zie ik onderin een lekker doosje rozijnen. Gewoon op ware grootte! O, en ook nog een zakje Haribo beertjes. Lekker hoor.

Tijd voor wisselen van rol: Paul gaat nu met een groep ouders in gesprek, Hans zet de tweede groep kinderen aan het werk. Intussen spreek ik nog even met Marcel van der Bent, eigenaar van Bentink Modelspoor. Een man met visie, iemand die verder kijkt dan het verkopen van startsets. Vandaar ook dat hij in zijn winkel allerlei activiteiten ontplooit. Regelmatig zijn er adembenemende diorama's en modules te bewonderen; als het even kan is de bouwer zelf aanwezig om toelichting te geven. En de agenda vermeldt doorlopend uiteenlopende workshops airbrushen, landschapsbouw, digitaliseren. Vandaag mocht ik al constateren dat er dan ook serieus gewerkt wordt! Maar het liefst zou Marcel modelspoor educatie landelijk aanbieden op basisscholen. In de VS kennen ze dat al; google maar eens op "Maker Movement". Zou ik bijna nog vergeten te vermelden wat de prijs was van deze

kinderworkshop. De kosten bedroegen, met dank aan Auhagen, precies nul euro. Gewoon gratis. Inclusief koffie en gekleurde limonade van Brenda en Marina. Dat is gewoon onbetaalbaar, nietwaar Mika?